پیکارپامیر

2017 /11 /14

وقایع افغانستان از 2001 تا 2014

(بخش 93)

هنگامه سازی کرزی درکابل

همینکه حامد کرزی و هیأتِ معیتی اش ازکنفرانسِ دومِ بُن بکابل برگشت، برای اینکه به کشورهای اشتراک کننده دراین کنفرانس نشان داده باشد که گویا درصددِ تعمیلِ تعهد درقبالِ فیصله های کنفرانس، بخصوص دربخشِ فسادِ مالی و اداری میباشد، (درواقع، آنچه را کرزی طی جلساتِ کنفرانس وعده سپرده بود)، دریک گِردهمآیی بین الافغانی بمناسبتِ " روزمبارزه با فساد" درکابل به سخنرانی پرداخت. وی، علاوه ازآنکه نامی ازحمایتگرانِ پاکستانی و پشت پردهٔ تروریستانِ روزعاشورای حسینی درکابل و مزار و قندهار و کنُر به زبان نیاورد و این حمایتگرانِ جنایتکار را رسماً و مستقیماً برای ملتِ افغانستان معرفی نکرد، خطاب به مامورینِ عالیرتبهٔ دولتی و مافیای ثروت و قدرت گفت : **" هرقدر خورد و برُد و زر اندوزی یی که در افغانستان میکنید، پروا ندارد، مشروط بر اینکه سرمایه ها را بجای آنکه بخارج بفرستید، درخودِ افغانستان بکاربیندازید."** این سخنانِ " کرزی" یکبارِ دیگر موجباتِ انتقاد و تمسخرِ اکثریتِ مردم ما را درداخل و خارج کشور به بار آورد.

مردم افغانستان انتظارداشتند که این اقدامِ پُر سروصدا وشتاب آلودِ حامد کرزی مبنی بر احضاروکلای هردومجلس، مامورینِ عالی رتبه، خبرنگاران، اعضای کوردیپلوماتیک مقیم کابل و اتخاذِ ترتیباتِ وسیع امنیتی و غیره، حتماً پیامِ تازه و جدیدِ ملی و اصلاحی را درقبال خواهد داشت، اما متأسفانه دیدند که مجموعِ این حرکات، جزهنگامه سازی تبلیغاتی و یکنوع درامهٔ سیاسی توأم با سخنانِ میان خالی، چیز دیگری نبود.

" صبغت الله مجددی" که در رِک گویی هایش شهرت دارد، طی همین گردهمآیی، خطاب به جمعیت چنین گفت : **" . . . همه در موردِ فسادِ اداری سخنانِ جامع و منطقی گفتند که همه بجاست... جناب رییس جمهور تکرار کردند تعلیم، تعلیم، تعلیم که من میگویم تربیت. تَنها تعلیم کافی نیست. من متأسفم که چرا وزارتِ تعلیم و تربیه را وزارت معارف میگویند...در سی سالیکه افغانستانِ بیچاره با این مصیبت های گوناگون گرفتارشد وخارجی ها عامل آن بودند که من واضح میگویم پاکستان و آی.اس.آی پاکستان که خیلی ها برای اینکه ترور میشوند، چیزی نمی گویند و برای ترورِ من بارها اقدام شده است و اگر در این راه من شهید شوم افتخارم است ... باید دشمنِ خود را بشناسیم و بفهمیم که از کجا منشأ می گیرد، تا وقتی دشمن را نشناسیم وخود را مجهز نکنیم راه دیگری ندارد... صدها قاتل، دزد، خائن امروز محکمه هم سرش حُکم کرده، اما هنوز هم اجرا نمیشود و خدا در روزِ قیامت از همه باز خواست خواهد کرد...چطور فساد گم شود؟ حدِ اقل ده نفر از کسانیکه مجرم هستند را به جزایشان برسانند، بعد ازآن ببینید که مردم تربیت میشوند یا نه ؟ امروز این مسایل نیست. نه جزاست نه مکافات است ...کسانیکه پاک هستند و حقوقِ خدا را اجرا کردند، باید جزا می شوند{ ببینند}، اما کسانیکه حقوقِ انسان را پایمال کردند {میکنند}، اینها باید جزا ببینند. . . ما در تعیین {تعیینات} خود، در انتخابِ خود، کسانی را که به کار انتخاب میکنیم او را هم نمی بینیم که آیا لیاقت دارد؟ دانش دارد؟ پاک است ؟ با تربیت است یا نه ؟ فقط چون واسطهٔ قوی دارد یا پول قوی میدهد . . . فساد اینقدر زیاد شده که حتی محاکمِ شرعی ما، قضاتِ ما که در بسترِ شریعت نشسته اند، آنها کار را بی رشوت نمیکنند ودالر می گیرند ..."**

مجموع این موضوعات که دربالا ازآن ها تذکر بعمل آمد، اوضاعِ افغانستان را بی ثبات تر و نا مطمئن ترازقبل ساخته و آینده را تاریکتر جلوه میداد.

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

سازمان ملل دریک گزارشِ مفصلی اعلان نمود که **" حوادثِ امنیتی در هشت ماه ِنخست ِسال 2011 نسبت به همین زمان در سال 2010، چهل در صد افزایش داشته است، در حالیکه دو سوم ِموارد ِخشونت بار در جنوب و جنوب شرقی افغانستان رُخ داده است . بمب گزاری در خارج از این مناطق، گسترشِ بیشتری یافته و یک پنجمِ حوادثِ امنیتی درمرکزِ این کشور را تشکیل میدهد. تعداد بمب گزاری های انتحاری به اندازۀ نیمی از حملات مشابهِ سال گذشته افزایش داشته است و نسبتِ بیشتری ازتمام بمب گزاریها در افغانستان را در بر میگیرد...تلفاتِ غیرنظامیان که در نیمۀ اولِ سال ِجاری به نرخ بی سابقه ای رسید، در ماه جون و آگست نیز نسبت به سال گذشته پنج در صد افزایش پیدا کرد. شبه نظامیان {گروه طالبان} در سه چهارم موارد کشته و زخمی شدنِ غیر نظامیان دست داشته اند... همراه با افزایشِ ناامنی درکشورِ افغانستان، تعداد آواره گان ِداخلی این کشور نیز افزایش یافته است . حدود یکصد و سی هزار نفر در افغانستان در هفت ماه ِاول ِسالجاری میلادی خانه های خود را رها کردند که این رقم، بیشتر از دو سوم در همین زمان در سال گذشته است ..."(366)**

آنچه بیشترازپیش موجباتِ نگرانی و انتقادِ افکارِعامۀ مردم ِافغانستان وحتا افکارِعامۀ جهان را فراهم آورد، اظهاراتِ " جوبایدن" معاونِ رییس جمهورامریکا بود که بتاریخ چهارشنبه بیست و یکم ماه دسامبر2011م، یعنی پس ازموافقتِ " لویه جرگه" مبنی برتأسیسِ پایگاه های دایمی نظامی امریکا درخاک ِ افغانستان و متعاقبِ فیصله های کنفرانسِ دوم بُن و... طی یک مصاحبه با " نیوزویک" گفت **: " امریکا، گروه طالبان را در افغانستان دشمن خود نمی پندارد... طالبان دشمن ما نیست. این بسیار مهم است . "**

معاونِ رییس جمهورامریکا در این مصاحبه علاوه نمود که **: " اگر طالبان درموقعیتی قرارگیرند که قادر به سرنگونی حکومتِ کنونی افغانستان باشند، حکومتی که برای جلوگیری از آسیب رساندنِ افرادِ بد به امریکا، با ما همکاری میکند، آنگاه این موضوع به مسأله ای برای امریکا تبدیل خواهد شد ... "**

در درونِ این واژه ها که ازسوی معاونِ رییس جمهورامریکا گفته شد، معانی و مفاهیمِ خاص، خطرناک و وقوعِ یک چرخشِ نا گوارِ سیاسی دیگردرافغانستان نهفته بود. آگاهان ِامور درآن موقع گفتند؛ یکی ازآن مفاهیم ِظاهراً گُنگ این خواهد بود که احتمالاً موقف سیاسی حامد کرزی و رژیمش درقبالِ مصالحه و معامله یی که امریکایی ها درنظر دارند با گروه طالبان انجام دهند، متزلزل گردد ومعجون و مرکبِ دیگری روی صحنه آورده شود. بهمین ملحوظ است که رییس جمهورافغانستان و تیم کاری وی، ازتماسگیری های مخفی جانب امریکا با گروه

طالبان، گشایشِ دفتربرای آنان در قطرو فعل و انفعالات ِمنوط بدان، سخت نگران شدند. رویهمرفته، حامد کرزی تا چند ین سال، بگونۀ استمراری و بلا وقفه، طرفداری، محبت، دفاع و همسویی اش با گروه طالبان را رسماً و به کرات ابرازداشت وهیچ باکی ازبرگشتِ این گروه به حاکمیتِ سیاسی، ترویج مجدد جهالت و اسارتِ قشری و مذهبی شهروندان ِافغانستان نداشت. **(ادامه دارد)**

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولـئ